

Έρχεται στο

μοναστήρι όταν έχει να κάνει εξετάσεις για το παιδί του. Ο μικρούλης με όγκο στο κεφάλι, γελάει όταν πάρει κάτι , μια καραμέλα , ένα μπισκότο. Και ξεχνιέται . Και μαζί του και συ. Και δεν βλέπεις το ένα του κλειστό ματάκι από την αρρώστια.

-Ο όγκος μεγάλωσε μου λέει ο μπαμπάς του ο Γεράσιμος .

Κυττάζω το παιδί που μοιάζει χαρούμενο να ξετυλίγει την καραμέλα. Κάθε τόσο ανεβαίνουν στην Αθήνα για το μωρό. Ο Γεράσιμος έχει κι άλλα παιδιά , όπως όλη η φυλή του .

Πάει να πει είναι τσιγγάνος .

Κάθε φορά που έρχεται στην Αθήνα θα ρθεί στο Μοναστήρι και θα μου φέρει πορτοκάλια ή μεγάλες κολοκύθες από τα περβόλια που δούλεψε. Για κάποιους άλλους που έχουν ανάγκη μου λέει..

-Κάνε μια προσευχή παππουλάκη μου λέει για τούτο το μικρό ....

Ήρθε λίγες μέρες πριν πάλι . Κι αυτή τη φορά με πορτοκάλια.

Ευτυχώς δεν πονάει , και χαμογελάει στο μικρό, μα είναι ανήσυχος.

Κύτταξα πάλι το μωρό, που νιώθοντας πως μιλάμε γι αυτό, κρύφτηκε και χουχούλιασε στον κόρφο της μάνας του.

-Θα κάνουμε προσευχή του είπα...

Να σαι καλά παππουλάκη.....Μα για να σε δω μου λέει εσύ δεν είσαι καλά. Έχεις κάτι;

-Όχι καλά είμαι του είπα γρήγορα. (Ποια προβλήματα δικά μου συλλογίστηκα είναι πιο μεγάλα από ένα παιδί με όγκο στο κεφάλι..) Όχι είμαι καλά..

-Καλά μου λέει εσύ ξέρεις.. Και πήρε το δρόμο για το πορταρίκι.

Και πριν βρεθεί στο έβγα της πόρτας μου είπε..

-Πάντως παππουλάκη εγώ θα κάνω προσευχή για σένα.

Ο Γεράσιμος έβαλε το αυτοκίνητο μπροστά με θόρυβο που τον άκουγες από απέναντι.

Και γω πνιγμένος στα “προβλήματά” μου άκουγα το Γεράσιμο να με ελέγχει και να χωράει στη μεγάλη του καρδιά ,πλάι στον μεγάλο του καημό και το δικό μου....

π.Εφραίμ

Πηγή: ekdoseisxrysopigi.blogspot.gr